

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 37Cb/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120345185
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6120345185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne SLUŽBY A SERVIS a.s., so sídlom Zelená 18, Trebatice 922 10, IČO: 46 455 116, zastúpenej A|K|K|L advokáti s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová 50, IČO: 50 666 622, proti žalovanej Union poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava 813 60, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 575,02 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 95,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 95,84 eura od 24.10.2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 479,18 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 479,18 eura od 24.10.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 66,66 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 575,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 575,02 eura od 24.10.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že je vlastníkom motorového vozidla P. O. D.: K Dňa 02.09.2019 došlo k škodovej udalosti, keď z vozidla S. D.: S ktoré v čase škodovej udalosti bolo poistené u žalovanej, odletel kameň a poškodil čelné sklo motorového vozidla. O priebehu škodovej udalosti spísali účastníci škodovej udalosti správu o nehode a udalosť oznámili žalovanej na predpísanom tlačive. Celkové náklady na opravu čelného skla predstavovali sumu 575,02 eura s DPH (479,18 eura bez DPH). Žalovaná listom z 08.10.2019 žalobkyni oznámila, že jej náhradu škody titulom škodovej udalosti neposkytne, pretože nie je možné objektívne preukázať, že kameň odskočil od motorového vozidla škodcu, a to napriek súhlasnému vyhláseniu škodcu. S týmto tvrdením žalobkyňa nesúhlasila. Poukázala na to, že samotný pohyb (valivý pohyb kolies) a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s valivým pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa, ktorý pôsobí škodu na čelné sklo iného auta, k takejto škode dochádza v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je účasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu. Keďže žalovaná aj v liste zo 14.11.2019 a z 29.04.2020 zotrvala na svojom stanovisku z 08.10.2019 obrátila sa žalobkyňa na súd. Tvrdenia preukazovala dotazníkom poškodeného, faktúrou č. 20197303 zo 06.09.2019, listom žalovanej z 29.04.2020, zo

04.09.2019, z 08.10.2019, zo 14.11.2019, hlásením škodovej udalosti, správou o nehode z 02.09.2019, výzvou na plnenie zo 16.04.2020 a odvolaním žalobkyne voči stanovisku žalovanej z 08.10.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal 31.07.2020 platobný rozkaz sp. zn. 17Up/1402/2020, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti vyššie označenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že listom zo 04.09.2019 požiadala žalobkyňu o zaslanie dokladov k škodovej udalosti a o vyplnenie dotazníka k oznámeniu o vzniku škodovej udalosti 17084-2019 na čelnom skle. Žalobkyňa v dotazníku uviedla, že vodič počul ako mu narazil kameň do skla a následne zbadal rozbité sklo; vedľa vpredu išlo nákladne auto. Detailne ale žalobkyňa nevedela uviesť koľko vozidiel sa nachádzalo na vozovke a nevedela ani popísať predmet, ktorý poškodil čelné sklo, pretože sa vodič venoval riadeniu svojho vozidla. Záznam o nehode bol spísaný až v nasledujúci deň po tejto škodovej udalosti. Poistený žalovanej v dotazníku uviedol, že si nie je vedomý odskočenia kameňa spod kolies jeho vozidla, a že nevidel počas riadenia svojho vozidla v čase vzniku škodovej udalosti žiadne odskakujúce kamene. Poistený rovnako uviedol, že v čase vzniku škodovej udalosti boli na vozovke aj iné vozidlá, a že pripúšťa možnosť, že kameň mohol byť vymrštený aj spod kolies iných vozidiel, keďže ku škodovej udalosti malo dôjsť v Bratislave na obchvate v čase dopravnej špičky, kde je frekvencia vozidiel veľmi vysoká. Účastníci škodovej udalosti sa preto na priebehu vzniku škodovej udalosti nezhodli, pričom zhodne popísaný priebeh vzniku škodovej udalosti jej účastníkmi je nevyhnutným predpokladom pre preukázanie nároku poškodeného na náhradu škody. V danom prípade tak nebolo preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou vozidla poisteného u žalovanej a nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi popisom priebehu vzniku škody a poškodením vozidla žalobkyne. Žiadny ďalší dôkaz (napr. videozáznam), ktorý by potvrdil priebeh vzniku škodovej udalosti skutočne tak, ako uvádza žalobkyňa, a ktorý by jednoznačne potvrdil jej tvrdenia, žalovanej doručený nebol. Po prešetrení predmetnej škodovej udalosti mala žalovaná za to, že jej poistený nemôže zodpovedať za vzniknutú škodu. Žiadala preto žalobu žalobkyne zamietnuť, pričom namietala aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017 z 26.02.2019. K odporu priložila dotazník poisteného.

4. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdeniami žalovanej uvádzanými v odpore. Z predložených dôkazov najmä zo správy o nehode, dotazníka vyplneného poisteným, dotazníka vyplneného žalobkyňou, hlásením žalobkyne pre žalovanú, vyplývajú zhodné tvrdenia účastníkov škodovej udalosti vo vzťahu k skutkovému stavu a okolnostiam vzniku škodovej udalosti. Zároveň obaja účastníci škodovej udalosti zhodne označili v správe o nehode, že nehodu zavinil vodič vozidla poisteného u žalovanej.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá zotrvala na tvrdeniach uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. Z dotazníkov vyplnených žalobkyňou a poisteným vyplývajú rozporuplné skutočnosti. Vodič vozidla vo vlastníctve žalobkyne nevidel predmet, ktorý narazil do čelného skla, nevidel jeho trajektóriu a nevidel odkiaľ bol vymrštený, a preto nemohol za zodpovedný subjekt označiť motorové vozidlo, ktoré bolo najbližšie. Poistený u žalovanej si nie je vedomý svojej zodpovednosti, nevidel odskočené predmety od poisteného motorového vozidla a pripustil možnosť vymrštenia kameňa od akéhokoľvek iného motorového vozidla na diaľničnom obchvate v danom čase. Žalovaná preto trvala na vyjadrení, že poistený žalovanej nemôže zodpovedať za vzniknutú škodu. V danom prípade, a to najmä vzhľadom na miesto vzniku škodovej udalosti, kedy sa aj v čase vzniku škodovej udalosti nachádzali na vozovke viaceré vozidlá, a žalobkyňa určito nevidela, od ktorého vozidla sa mal kameň vymrštíť, tak nebolo preukázané, že kameň, ktorý mal poškodiť čelné sklo vozidla žalobkyne mal byť vymrštený práve spod kolies vozidla poisteného u žalovanej.

6. Podaním zo 16.08.2021 žalobkyňa reagovala na vyjadrenie žalovanej, pričom sa pridržala predošlých písomných podaní. Odpovede poisteného v dotazníku podľa žalobkyne nevyklúčujú skutkový stav ňou uvedený a ani nevyvracajú pravdivosť jej tvrdení. Účastníci škodovej udalosti neidentifikovali a ani okrajovo neznamenili žiadne iné motorové vozidlo, ktoré by bolo v takej dostupnej vzdialenosti, aby od neho mohol odletieť kameň. Skutočnosť, že na vozovke sa nachádzali aj iné motorové vozidlá v žiadnom prípade nepreukazuje, že kameň neodletel od motorového vozidla poisteného u žalovanej.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 09.09.2022, ktoré sa konalo v prítomnosti sporových strán. Strany sporu zotrvali na svojich písomných podaniach. Žalobkyňa v nadväznosti na predbežné právne posúdenie zo strany súdu zobrala žalobu v časti o zaplatenie sumy 95,84 eura (uplatňovaná DPH) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 95,84 eura od 24.10.2019 do zaplatenia späť. Žalovaná so späťvzatím časti žaloby vyslovila súhlas. Žalovaná na pojednávaní navrhla vypočítať vodiča motorového vozidla MAN. Súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom tohto svedka - Q., pretože je možné v spore rozhodnúť na základe listinných dôkazov. Okrem toho žalovaná bola riadne poučená v zmysle § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ako aj podľa § 153 ods. 1 a 2 C. s. p., a to listom z 12.11.2020, ktorý jej bol zo strany súdu riadne doručený 30.11.2020, pričom návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedka nenavrhol a vypočítanie svedka by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania.

8. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či je žalovaná povinná poskytnúť žalobkyni plnenie za vzniknutú škodu, ako aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania.

9. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

11. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

16. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZCP“) účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Podľa § 145 ods. 2 C. s. p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

23. Podľa § 146 ods. 1 C. s. p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

24. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Žalobkyňa vzala na pojednávaní konanom 09.09.2022 žalobu v časti istiny vo výške 95,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 95,84 eura od 24.10.2019 do zaplatenia späť. K späťvzatiu časti istiny a príslušenstva došlo po otvorení pojednávania a prednesoch strán sporu (pojednávanie konané 09.09.2022), a preto bol potrebný súhlas žalovanej so späťvzatím. Žalovaná na pojednávaní konanom 09.09.2022 tento súhlas udelila, a preto súd konanie v tejto časti zastavil - v časti o zaplatenie istiny vo výške 95,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 95,84 eura od 24.10.2019 do zaplatenia.

25. V danom spore súd vychádzal zo stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014 Cpj 5/2014, podľa ktorého aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 až 431 Občianskeho zákonníka) je založená na tom, že ako podmienka vzniku zodpovednostného vzťahu sa nepredpokladá porušenie právnej povinnosti, ak je škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (ktorá je súhrne označená ako dopravné prostriedky). Ide o zodpovednosť objektívnu, kedy sa zodpovedná osoba (prevádzkovateľ) nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže nedostatok zavinenia; jej zodpovednosť je vylúčená len pri splnení liberálnych dôvodov (§ 428 Občianskeho zákonníka). Zákon tým poskytuje zvýšenú ochranu poškodenému a reflektuje skutočnosť, že dopravné prostriedky predstavujú viac či menej zložitú technickú zariadenia, s čím sú spojené zvýšené nároky na ich ovládanie, pohybujú sa spravidla väčšou rýchlosťou a vykazujú preto zvýšené riziko vzniku škôd pre prepravované osoby či pre okolie. Objektívna zodpovednosť sa spája práve s týmito prejavmi typickými pre prevádzku zariadení, najmä pre ich pôsobenie na okolie či dovnútra spôsobom, ktorý je výsledkom vlastností dopravného prostriedku, schopného premiestňovať sa z miesta na miesto a prepravovať pritom osoby alebo veci. Prevádzkovateľ sa zbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (ktorá vzniká bez zreteľa na zavinenie) len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Svojej zodpovednosti sa však prevádzkovateľ nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke (pri ktorých liberácia vôbec nie je možná) považuje súdna prax okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky, to znamená „vnútorné“ okolnosti tej - ktorej prevádzky. Odpoveď na otázku, či a kedy ide o takúto okolnosť, závisí vždy od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Súdna

prax v záujme ochrany poškodených osôb vykladá pojem prevádzky veľmi široko. Za takú okolnosť sa považuje napríklad zlyhanie bŕzd, vada materiálu, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky či iné nedostatky materiálu (a to aj skryté), ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je jeho motor. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné výkony po ukončení jazdy, ako aj výkony potrebné na údržbu vozidla. Už samo uvedenie motoru do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu alebo nie, či sa to stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve verejnosti prístupnom alebo ešte v garáži, a či motor uviedol do chodu sám prevádzkovateľ alebo jeho pracovník. Medzi okolnosti majúce pôvod v prevádzke patria aj nedostatky alebo vady materiálu, a to aj nespoznateľné (napr. R 80/1970, R 9/1972, R 3/1984). Majúc na zreteli uvedené, nie sú pochybnosti o tom, že samotný pohyb (valivý pohyb kolies) a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s valivým pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobí škodu na čelnom skle iného auta, k takejto škode dochádza v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t. j. s jeho činnosťou a pohybom. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu.

26. Z predloženej správy o nehode z 02.09.2019 vyplýva, že čelné sklo motorového vozidla žalobkyne bolo poškodené motorovým vozidlom škodcu, ktoré v čase škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej. Poškodenie čelného skla nahlásila žalobkyňa žalovanej v tlačive hlásenie škodovej udalosti: poškodený - PZP, v ktorej uviedla, že čelné sklo bolo poškodené odletenými kameňmi od kolies vozidla idúceho vo vedľajšom pruhu. V rámci správy o nehode sú účastníci škodovej udalosti riadne identifikovaní, je zaznamenané poškodenie motorového vozidla žalobkyne, ako aj plánik nehody. Účastníci škodovej udalosti správu o nehode na znak súhlasu riadne podpísali, splnili si tak povinnosť podľa § 66 ods. 6 ZCP a súd tento listinný dôkaz považuje za dostatočný. Je nelogické tvrdenie žalovanej o nedostatočnom preukázaní škodovej udalosti zo strany žalobkyne, pretože poistený u žalovanej v správe o nehode deklaroval vzniknuté poškodenie vozidla žalobkyne a na znak súhlasu správu o nehode aj podpísal. Ak by si nebol vedomý poškodenia motorového vozidla žalobkyne tak by správu o nehode z 02.09.2019 nepodpisoval. Škodca si nielen že uznal zavinenie za spôsobenú škodu tým, že spod kolies jeho motorového vozidla odletel kameň, ktorý poškodil čelné sklo žalobkyne, ale následne aj škodovú udalosť žalovanej riadne nahlásil, čo vyplýva z listu žalovanej z 29.04.2020.

27. Strany sporu súdu predložili aj dotazníky účastníkov škodovej udalosti. Žalobkyňa uviedla, že ku škodovej udalosti došlo 02.09.2019 o 12:33 hod. na diaľničnom obchvate v Bratislave. Vodič počul ako mu narazil kameň do skla, pričom vo vedľajšom pruhu vpredu išlo nákladné auto. Ďalšie vozidlá boli ďaleko. Kameň nevidel, pretože sa venoval riadeniu vozidla. Správa o nehode bola spísaná na druhý deň u škodcu doma, pretože na mieste nehody nemal škodca čas. Škodca v dotazníku uviedol, že ku škodovej udalosti došlo 02.09.2019 o 12:23 hod. na diaľničnom obchvate v Bratislave. Škodca uviedol, že zodpovednosť za vzniknutú škodu identifikoval tak, že od jeho kolesa odletel kameň. Nebol si vedomý odskočenia predmetu od kolesa. Odskočené kamene nevidel. Iné vozidlá na škodovej udalosti zúčastnené neboli. V čase škodovej udalosti bolo na obchvate viac áut. Pripustil možnosť, že kameň bol vymrštený spod kolies iného vozidla. Námietky žalovanej ohľadom nepreukázania príčinnej súvislosti zo strany žalobkyne sú námietkami nedôvodnými, pretože príčinná súvislosť jednoznačne vyplýva z vyššie uvádzaných listín, t. j. zo správy o nehode, z dotazníkov účastníkov škodovej udalosti, ako aj z hlásenia žalobkyne. Je preto nepochopiteľný postoj žalovanej, ktorá napriek vyhláseniu škodcu v správe o nehode, ktorý viedol motorové vozidlo poistené u žalovanej, že nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu na čelnom skle motorového vozidla žalobkyne, tento nárok neuznáva. Okrem toho žalovaná zastáva postoj, že vodiči by mali registrovať koleso spod ktorého má vyletieť kameň, sledovať jeho trajektóriu, tento kameň následne presne identifikovať na ceste a evidovať prípadné poškodenia čelného skla druhého vodiča ešte pred odletom kameňa spod kolies. Ide o informácie, ktoré bežný vodič neviduje, pretože sú pre neho nepodstatné. Je všeobecne známou skutočnosťou, že pri jazde motorovým vozidlom, pri ktorej sa pozornosť vodiča sústreďuje na jazdu, vodič zaregistruje náraz kameňa do čelného skla vozidla, ktoré vedie, avšak chcieť od vodiča motorového vozidla, spod kolies ktorého kameň vyletel, aby videl dopad kameňa na čelné sklo poškodeného vozidla nespadá do kategórie právneho, logického ani racionálneho myslenia. Ak poistenec žalovanej zastavil motorové vozidlo na

základe signalizácie žalobkyne a v správe o nehode (hoci bola spísaná na druhý deň po škodovej udalosti, ale škodca ako to vyplýva z dotazníkov vozidlo zastavil) podpísal, že kameň odletel od kolesa jeho motorového vozidla, je nárok žalobkyne bez ďalšieho daný. Okrem toho správa o nehode bola spísaná až na druhý deň, a teda škodca si mohol premyslieť čo sa udialo, pričom názor nezmenil a podpísal správu o nehode, v ktorej súhlasil s tým, že je škodcom. Je bez právneho významu, že na obchvate bolo veľa áut, a že kameň mohol odletieť aj od iného auta, pretože škodca súhlasil s tým, že vinníkom je on sám. V dotazníku škodca len odpovedal na otázky formulované žalovanou, avšak svoje zavinenie nepoprel v žiadnej predloženej listine. A ak škodu žalovanej aj sám nahlásil, tak si musel byť vedomý svojej zodpovednosti.

28. Ohľadom na vyššie uvedené už preto samotný pohyb motorového vozidla a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla v spojení s pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa spod kolies motorového vozidla, ktorý spôsobí škodu na čelnom skle iného auta, tak ide o škodu, ktorá vznikla v priamej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu za uvedených okolností.

29. Súd má preto dostatočne jasne preukázané, že k poškodeniu čelného skla vozidla žalobkyne došlo v dôsledku vymrštenia kameňa spod kolies motorového vozidla škodcu počas jeho prevádzky. Motorové vozidlo škodcu bolo v tom čase poistené u žalovanej, čo žalovaná nespochybňovala. Žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení predložením spísanej správy o nehode, dotazníka poškodeného, hlásením škodovej udalosti, ako aj predložením faktúry spojenej s opravou čelného skla.

30. Súd preto nárok žalobkyne považuje za daný a následne za zaoberal jeho výškou. Úvodom považuje súd za potrebné zdôrazniť, že samotná škoda žalobkyni vznikla momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra vystavená servisom slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody.

31. Za škodu treba považovať ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou na veci je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu. Poškodenie motorového vozidla preto predstavuje skutočnú škodu, pretože majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenie vozidla stráca. Na náhradu škody má poškodený právo bez ohľadu na to, ako s poškodeným vozidlo naloží, teda či ho opraví alebo nie, pretože účelom náhrady škody je reparať zníženie majetkového stavu. Spôsob akým poškodený reaguje na poškodenie motorového vozidla je okolnosťou so škodovou udalosťou nesúvisiacou, a preto sa do náhrady škody nepremieta. Výnimkou je situácia, kedy si poškodený nechá vozidlo opraviť, vtedy sa poškodenému umožňuje vyčíslieť výšku škody cenou opravy. Uplatňuje sa reparačný charakter náhrady škody, keďže náhrada má smerovať primárne ku kompenzácii vzniknutej ujmy.

32. Žalobkyňa dala motorové vozidlo opraviť v servise, ktorý za opravu fakturoval sumu 479,18 eur bez DPH (faktúra č. 20197303 zo 06.09.2019). Súd má za to, že faktúra predložená žalobkyňou predstavuje konkrétnu sumu - majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou udalosťou. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla poškodeného vymrštením kameňa spod kolies motorového vozidla poisteného u žalovanej, a to predloženou faktúrou servisu. V konaní tak bola spoľahlivo zistená aj výška škody, ktorú žalovaná nijako nerozporevala, a preto hodnoverným dokladom je faktúra servisu. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 479,18 eura žalobkyni.

33. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) nepriznala plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho

nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli neplniť v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovní je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného v prípade uplatnenia si skráteného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný. Napokon súd dodáva, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne boli zrušené rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

34. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 08.10.2019 - tento deň oznámila žalobkyni, že jej plniť nebude. V súlade s bodom 33. bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 24.10.2019 v omeškaní s plnením sumy 479,18 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 13. tohto rozsudku) zo sumy 479,18 eura od 24.10.2019 do zaplatenia.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. a s § 256 ods. 1 C. s. p, teda podľa zásady úspechu v spore a podľa zásady procesného zavinenia zastavenia konania. Žalovaná bola „úspešná“ v časti istiny 95,84 eura (v tejto časti žalobkyňa zavinila zastavenie konania, pretože zobrala žalobu čiastočne späť, a to bez nadväznosti na správanie sa žalovanej), čo je k žalovanej istine 575,02 eura úspech 16,67 %. Žalobkyňa bola úspešná v časti istiny 479,18 eura (v tejto časti súd žalobe žalobkyne vyhovel), čo k žalovanej istine 575,02 eura predstavuje úspech 83,33 %. Čistý úspech žalobkyne je potom 66,66 % (83,33 % - 16,67 %). Súd preto rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 66,66 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.